

Sonet 57

Bratři Ebenové

Co mohu dělat já, váš rab, než zas a zas
čekat zde na chvíle, na dny, kdy ně - co
chcete?

Já nemám, komu bych věnoval vzácný čas,
komu bych posloužil, než vy mi přikážete.

Já nesmím vyčítat těm věčným ho-
dinám, kdy pro vás nespouštím pohledy z ciferní-ku;

nemyslím na hořkost toho, jak budu sám,
až dáte sbohem zas mně, svému služebníku.

Nesmím se žárlivě zabývat v duchu tím,
co asi děláte, kudy se procházíte;
já, smutný otrok, jen čekám a nemyslím
na nic než na štěstí těch, s nimiž právě dlíte.
Kdybyste učinil cokoliv podle svého,
láska, ten věrný bloud,
v tom nenajde nic zlého.